

SFÂNTA MUCENIȚĂ TATIANA

Sfânta Muceniță Tatiana a fost o diaconiță, care a trăit în timpul domniei împăratului roman Alexandru Sever (222-235). Sfânta Tatiana s-a născut la Roma într-o familie nobilă. Tatăl ei era funcționar în administrația imperială, creștin în ascuns și care a crescut-o pe fiica sa în dreapta credința creștină. A devenit diaconiță a unei biserici din Roma și s-a dedicat slujirii lui Dumnezeu, în post și rugăciune, îngrijind bolnavii și ajutându-i pe cei în nevoi. Toate acestea erau periculoase în acea vreme, iar într-o bună zi, juristul Ulpian a prins-o pe Sfânta Tatiana și a încercat să o silească să aducă jertfă zeului păgân Apollo. Ea s-a rugat fierbinte, iar prin minune dumnezeiască atunci s-a pornit un cutremur care a distrus statuia lui Apollo și o parte a templului. Demonul care locuia în acel idol a fugit de acolo, fiind văzut de cei de față sub forma unei umbre care zbura prin aer. Atunci, persecutorii au poruncit ca Sfânta Tatiana să fie torturată. I-au smuls ochii fecioarei cu niște cârlige, însă ea a răbdat toate fără teamă, rugându-se pentru chinuitorii ei, implorând pe Domnul ca ochii duhovnicești ai acestora să se deschidă. Iar Domnul a auzit rugăciunea roabei sale. Călăii au văzut patru îngeri care au înconjurat-o pe sfântă și au început să-i bată pe chinuitorii ei. Văzând aceasta, opt dintre ei au crezut în Iisus Hristos și au căzut în genunchi înaintea Sfintei Tatiana, cerându-i iertare pentru păcatul pe care îl săvârșiseră împotriva ei. Au fost torturați și executați la rândul lor pentru că se

mărturisiseră a fi creștini și au primit astfel Botezul sângelui. În ziua următoare, Sfânta Tatiana a fost adusă iarăși înaintea judecătorului care, văzând că rănilor i se vindecașeră complet, a poruncit ca aceasta să fie dezbrăcată și bătută, iar trupul să-i fie tăiat cu niște lame ascuțite. Făcând aceasta, aerul s-a umplut de bună mireasmă. Apoi Sfânta a fost culcată la pământ și bătută crunt de mai multe rânduri de slujitori care se înlocuiau unii pe alții. Chinuitorii, sfârșiți de puteri, spuneau că o putere nevăzută îi bătea cu bețe de fier. Într-adevăr, îngerii o apărau de loviturile pe care călăii le abăteau asupra ei, întorcându-le spre chinuitori, astfel încât nouă dintre ei au căzut morți pe loc. Sfânta a fost apoi aruncată în închisoare, unde s-a rugat iarăși toată noaptea, cântând și aducând laudă lui Dumnezeu dimpreună cu îngerii. În dimineața următoare, Sfânta Muceniță Tatiana a fost dusă iarăși înaintea judecătorilor. Chinuitorii au văzut uimiți cum sfânta, după atâtea groaznice chinuri, era aproape cu totul sănătoasă și încă mai strălucitoare și mai frumoasă decât mai înainte. Atunci judecătorii i-au cerut să aducă jertfe zeiței Diana. Sfânta Tatiana a părut că se învoia, astfel că a fost dusă la templul păgân. Atunci Tatiana și-a făcut semnul crucii și a început să se roage. Dintr-o dată s-a auzit un bubuit de tunet asurzitor → → →

și un trăsnet a lovit idolul, jertfele și pe preoții păgâni. Sfânta muceniță a fost iarăși torturată îngrozitor. Chinuitorii au legat-o de un stâlp, i-au strujit trupul cu gheare de fier; i s-au tăiat și sânii. În acea noapte, îngerii i-au apărut iarăși sfintei în închisoare, vindecându-i rănilor, ca și mai înainte. În ziua următoare, Tatiana a fost dusă până la circ, fiind dată pradă unui leu flămând. Fiara însă nu i-a făcut fecioarei nici un rău, ci s-a mulțumit să-i lingă picioarele. Apoi Tatiana a fost aruncată în foc, însă nici focul nu i-a putut face niciun rău. Păgânii, crezând că sfânta era o vrăjitoare, i-au tăiat părul, închipuindu-și că puterile ei magice ar fi fost cumva legate de părul ei lung. Apoi au închis-o în templul lui Zeus. A treia zi, preoții păgâni au intrat în templu, dorind să aducă jertfe lui Zeus. Au zărit idolul căzut la pământ, sfărâmat și pe sfânta muceniță Tatiana laudând cu bucurie pe Domnul Iisus Hristos. În cele din urmă, Tatiana și tatăl ei au fost amândoi decapitați într-o zi de 12 ianuarie, în anul 225 d.Hr., primind astfel cununa muceniei. Capul Sfintei Mucenițe Tatiana a fost adus de la Constantinopol, unde s-a aflat până în secolul al XVI-lea, de Binecredinciosul Voievod Neagoe Mănăstirii Curtea de Argeș. Moaștele Sfintei au fost mutate în 1949 în Catedrala mitropolitană din Craiova, aflându-se în aceeași raclă cu moaștele Sf. Ierarh Nifon al Constantinopolului și ale sfinților mucenici Serghie și Vah. Mâna dreaptă a Sfintei se găsește în biserica Mănăstirii „Adormirea Maicii Domnului” a Peșterilor din Pskov (Rusia), alte două fragmente din moaștele Sfintei se mai găsesc în biserica Sfintei Tatiana din Moscova și un alt fragment în relicvariul mănăstirii „Schimbarea la Față” din Brookline, Massachusetts.

PĂRINȚI ȘI COPII

Mântuitorul Iisus Hristos a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci a unora ca acestora este Împărăția lui Dumnezeu. Cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea” (Marcu 10, 14-15). Copiii sunt modelul pentru noi, adulții lumii maturizate. Educația adulților în Biserică este pentru a facilita mântuirea lor și a copiilor lor. Înseamnă a oferi toate acele conținuturi de credință și viață creștină care să propună adultului, sistematic și fidel mărturisirii de credință, posibilitatea de a se „copilări” duhovnicește. Naivi și luminoși, isteți și răutăcioși uneori, interogativi, fără ifosele limitei impuse de maturizare, creativi până la lacrimi, copiii ne cheamă să-i urmăm. Reevaluarea adulților se face astăzi prin prisma provocării copiilor. De multe ori, copiii i-au învățat pe părinții lor rugăciuni și texte, le-au descoperit Biblia copiilor și i-au trezit duminica să meargă la Biserică. În anul 2020, „An omagial al pastorației părinților și copiilor”, prioritatea zero este identificarea acelor oameni capabili să facă educație pastorală, care au fost crescuți în știința comunicării Adevărului revelat. Este nevoie de constituirea unor colective dispuse să dialogheze, să construiască punți și să mărturisească credința. Dezvoltarea unei rețele de pastorație atentă la nemărginita provocare prin care Hristos Domnul a cucerit lumea. Sfințenia ca oglindire în lumea iubirii despre care nu este suficient să emiți sloganuri, ci să dezvolti punți de har și luciditate. Dublul caracter educațional propus familiei de către Biserică, nu exclude copiii când vorbește despre adulți și nici adulții când vorbește despre copii. Iar între adulți trebuie să integrăm preoții, profesorii de religie, oamenii din mass-media, voluntarii parohiali și comunitățile parohiale. Amin.

„Lăsați copiii să vină la Mine căci a lor este Împărăția Cerurilor”

Încheie fiecare zi cu iertare și un gând bun. Măine este o nouă ocazie să faci o zi mai bună. Fii bun și lucruri bune ți se vor întâmpla.

ÎNCEPUTUL PROPOVĂDUIRII DOMNULUI

- *Duminică după Botezul Domnului* -

De ce a trăit Hristos în Galileea, la Capernaum, cu neamurile, cu nevrednicii și nu cu presupușii pioși din Ierusalim? Pentru a arăta tuturor mesajul iubirii Sale, transpus în cotidian, în viața de zi cu zi: „Iată, Eu Mă apropiu de tine, oriunde te-ai afla”. A trăit cu cei săraci și sărmani. S-a apropiat de ei, se apropie și de noi. Galileea neamurilor este practic lumea întreagă de atunci și până la sfârșitul veacurilor. Galileea neamurilor este și în vremea noastră, în țara noastră, în Biserica noastră. Iar Iisus Hristos se apropie de noi și trăiește printre noi. El încă o face și în prezent și nădăjduim că nu ne va lăsa nici în cele care ne stau înainte, provocări și dificultăți. El trăiește în noi prin Cuvintele Sale și prin Sfintele Taine. Nici o Biserică, oriunde s-ar afla, nu este prea mică sau îndepărtată pentru ca El să nu fie prezent cu Trupul Său cel Sfânt și cu Scump Sângele Său într-însa. Domnul își arată desăvârșita lui umanitate, asumându-și toate neputințele noastre și trimite semnul dragostei Sale în toate colțurile lumii, până în cele mai umbroase locuri sau ținuturi. Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Se smerește pe Sine și se face una cu oamenii, cu neamurile, cu toate popoarele. Hristos Domnul se apropie de noi pentru că ne iubește atât de mult, arătându-ne cum putem scăpa de urâciunea noastră, de balastul vieții noastre, cu toate dezamăgirile, bolile și de mizeria păcatului nostru. O spune în câteva cuvinte simple. Sfântul Ioan Botezătorul și ceilalți profeți nu au propovăduit nimic altceva. Un mesaj scurt și pregnant care exprimă totul: „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția cerurilor”. S-a apropiat Iisus Hristos Domnul, Împărăția cerurilor și prin aceasta stăpânirea lui Dumnezeu. Iisus Hristos Se apropie de oameni, de neamuri și de toate popoarele. Dumnezeu nu vrea să stăpânească altfel decât prin Iisus Hristos, Fiul Său Cel Unul Născut, și astfel stăpânirea lui Dumnezeu se apropie de toți oamenii prin El. Iar fundamentul acestei stăpâniri ne-a fost revelat la doar câțiva ani după cuvântarea lui Iisus, dovedit prin realitatea morții și învierii Domnului Hristos. Prin aceasta, Dumnezeu ne-a arătat cum și cât Se apropie de noi toți și ne ajută să ieșim din zbciumul vieții noastre păcătoase. Pe Cruce și în Învierea Sa, a nimicit rădăcina tuturor păcatelor, dându-ne viață și invitându-ne să fim părtași vieții veșnice. „Pocăiți-vă!” este invitația la o viață nouă. Acest imperativ reprezintă îndemnul la viața aflată sub stăpânirea lui Dumnezeu, la o viață izvorâtă din puterea părtășiei la moartea și învierea lui Hristos. „Pocăiți-vă!” înseamnă să întoarcem toată ființa noastră spre Părintele luminilor, de la care vin toată darea cea bună și tot darul desăvârșit. „Pocăiți-vă!” înseamnă să schimbăm perspectiva privind în adâncul lucrurilor. „Pocăiți-vă!” înseamnă să ajustăm gândirea la noile circumstanțe! Așadar, suntem chemați să nu mai îngăduim ca legile acestei lumi să ne determine gândirea și acțiunile. Nici egoismul, principiul performanței, fricile de tot felul sau invidia nu ar trebui să guverneze viața noastră. Hristos Domnul ne invită să ne schimbăm mintea privind viața și mântuirea pe care Le aduce. El, Lumina care strălucește în întuneric, vine să lumineze și viața noastră și ne pregătește-te în acest sens.

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Miercuri 15 ianuarie	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Joi 16 ianuarie	17:00	Vecernie la Biserica „Sf. Antonie”
Vineri 17 ianuarie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 18 ianuarie	07:00	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	17:00	Vecernie
Duminică 19 ianuarie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11:00	Program de bibliotecă
	17:00	Vecernie

ANUL PĂRINȚILOR, COPIILOR ȘI FILANTROPILOR

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a declarat anul 2020 ca „An omagial al pastorației părinților și copiilor” și „Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români”. În acest sens, prin această inițiativă se au în vedere următoarele obiective principale: pregătirea din timp a evenimentelor care se vor desfășura în cursul anului omagial și comemorativ 2020 prin studii, articole, cărți de reflecție și manifestări cu caracter liturgic, duhovnicesc, cultural-educativ, social-filantropic și teologic-științific la toate nivelurile, organizarea de congrese, colocvii, seminarii, conferințe administrative preoțești și cercuri pastorale. Propunerea de a declara anul 2020 ca „An omagial al pastorației părinților și copiilor” are ca scop promovarea reperelor biblice și patristice privitoare la pastorația părinților și copiilor și a modelului creștin de familie, precum și sublinierea rolului pedagogiei creștine în societatea contemporană. Propunerea de a declara anul 2020 ca „An comemorativ al filantropilor ortodocși români” are ca scop identificarea și prețuirea celor care de-a lungul timpului s-au implicat în activitatea social-filantropică a Bisericii Ortodoxe Române, precum și evidențierea rolului filantropiei creștine ca o coordonată principală a activității Bisericii. În primul semestru al anului 2020 va fi tratată tema: „Anul omagial al pastorației părinților și copiilor”. Activitățile pe această temă vor cuprinde repere scripturistice, repere patristice, pastorația părinților și a copiilor în societatea contemporană, pastorația tinerilor și criza actuală a familiei creștine. În al doilea semestru al anului 2020 va fi tratată tema: „Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români”. Activitățile pe această temă vor cuprinde filantropia creștină, chipuri de clerici, monahi și mireni români care s-au implicat activ în proiectele filantropice desfășurate în eparhiile și în parohiile Bisericii Ortodoxe Române. În acest an, în toate parohiile din țară și străinătate se vor desfășura activități, simpozioane, colocvii, întruniri pentru promovarea „Anului omagial al pastorației părinților și copiilor” și a „Anului comemorativ al filantropilor ortodocși români”. În acest scop se va solicita colaborarea centrelor eparhiale pentru identificarea în biserici și mănăstiri, precum și în biblioteci, a celor mai frumoase și ilustrative texte, manuscrise, declarații, însemnări reprezentative pentru temele amintite. De asemenea, pentru promovarea celor două teme, va fi valorificat prin mijloace specifice, patrimoniul istoric, cultural-artistic și religios din țară și străinătate. *Slavă Ție, Doamne!*

